

Gürol Kuşcu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gürol Kuşcu (1977-)

16.12.1977 tarihinde Bilecikte doğdu.İlk,orta ve lise eğitimini Balıkesirde aldı.Halen Gazi Eğitim Fakültesin'de üniversite öğrenimine devam etmekte...Şiirin yanı sıra edebi türlerden tiyaro ve roman tarzında da tefrika edilmemiş çalışmaları var.

16 yaşından beri şiir yazıyor.Eleştirmeyi mesleği olarak tanımlıyor ve ona göre dünyanın en zevkli uğraşı malumat sahibi olmadığı bir konuda kitab okumak...

Eserleri:

Bütün şiirleri antoloji sitesinde yayınlanıyor.

Adımlar

Uçurumlar geçilir atılan her adımda
Taş kesilirken kollarım yükler sırtımda
Adımlar büyük çark; insan devasa değirmen
Kaldırımları öğütür taştandır demeden

Gürol Kuşcu

Al Götür

Hatırlamak istemem artık senden kalanları
Al götür! Yıldızları,umutları,ışıkları
Yeniden söyle bana söylediğin yalanları
Yaşatmaksa istediğin bütün karanlıkları

Gürol Kuşcu

Avludaki Tabut

Bir cami avlusunda öđle vakti gördüğüm tabut...
Hayat büyük yalan; insan yırtılmış çabut

Gürol Kuşcu

Ayrılık

Onun iklimi içimdeyken mevsimler haram
Ah bilsen, bir hezeyandır hep bu andan kalan
Bulutları yangın, güneşi de kaskatı gam
İnan ki, hiç farkı yok ortaçağ vebasından

Gürol Kuşcu

Ayrılık 2

Ayrılık bir kalem hakimin elinde
Sanık ne gariptir idamın peşinde
Hakime inat başı diktir sanığın
Sözünü söyledi: Sehpaya çıkartın...

Gürol Kuşcu

Bulmacanın Boşlukları

Tüm varlığıyla yokluk; yokluğuyla varlık
Korkunç hayatı yaşadım tüm varlığıyla
Beşerden ebede sekiz harfli...Mezarlık
Doldurdum bulmacasını tüm boşluğuyla

Gürol Kuşcu

Büyük An

Bu kaçınıcı çıkmazdır beynimin içinde
Asılır düşünceler; devrilir sehpalır
Daralır ruhum etten bir cismin hapsinde
Beklenen o büyük an gelinceye kadar

Gürol Kuşcu

Cevapsız Soru

İçinde kaybolduğum çıkmazların zoruyum
Kendi kendime sorduğum cevapsız soruyum

Gürol Kuşcu

Çaresiz Hastalık

Sevdansa her tarafımı saran bu çaresiz hastalık
Kalmamıştır örüm ne birkaç ay; ne de birkaç haftalık

Gürol Kuşcu

Çelimsiz Naaş

Dumanlı ellerim tütün kokarken;
Zamanda seyrederim yavaş yavaş
Çıkmazlar sırtımda kamburlaşırken
Sonsuza yürür o çelimsiz naaş

Gürol Kuşcu

Derbeder

Sokak ortasında yapayalnızdır derbeder
Ne derdi,ne tasası,ne de sevdası biter
Gerçekler yalan gibidir onun dünyasına
Her şeyini yok etmiş bir hayal sevdasına

Gürol Kuşcu

Dilek

İlim değilsen de in'de ol ki; alıp getireyim
Binlerce Kafdağı'nı bir bakışına yetireyim
Sonra řükredeyim kolay verdiğinden seni bana
Bir örümceğin ağını Kureyş'ten güçlü kılana

Gürol Kuşcu

Farkına Var Artık

Bir vatansever yüreğiyle sevdim seni
Solurken ülkemin havasını Ankara'da
Ve her sevmediğinde beni
İçimde devasa umutlar büyüttüm

Kalbinle dinle duyarsın
Duygularımın gür sesli kartalı
Zirvesine konmuş sevda dağının
Asil sevdalar haykırıyor yüreğine
Farkına var artık...

Gözlerinle bak görürsün
Varlığımın en gerçek yanları
Doğudan,Batıdan,Güneyden,Kuzeyden
Nereye gitsen dikiliyor önüne
Farkına var artık...

Ellerinle dokun anlarsın
Kalbimin en derin yaraları
Adresi olmuş acıların
Ömrümün kalmadığının
Farkına var artık....

Gürol Kuşcu

Farkında mısın...?

Farkında mısın?
Ayaklarımın dolaştığının seninle konuşurken
Ve kelimelerimin bir cümle edemediğinin
Kalbimin infilak etmesinden korktuğumdan;
Gözlerimi kaçırdığının...

Farkında mısın?
Yüzünde doğan o tebessüm ısırken
Güneşin ziya veremediğinin
Işıksız kalmaktan korktuğumdan
Üzülmemene niyaz ettiğimin...

Farkında mısın?
Sana olan tiryakiliğim her an nöbetteyken
Görüntünle yetinemediğimin
Sensiz kalmaktan korktuğumdan
Zamanı hayallere yetiremediğimin...

Farkında mısın?
Seninle ilgili herşeyin farkındayken
Dünyanın farkına varamadığının
Cesaretimi kaybetmekten korktuğumdan
Uzaktan baktığının...

Farkında mısın?
Melankolik halim böylesine aşıkarken
Sana aşık olduğumu söylemenin aptalca olduğunun
Farkında mısın sayıkladığının gece uykularımda
Farkında mısın yandığının ateşler içinde
Farkındamısın öldüğümün her anımda
Sende kaybolduğumun farkında mısın...?

Gürol Kuşcu

Gözlerim Gözlerindeyken

Dualar ettim Tanrıya sırf sana özel
Yar olmayasın diye başka faniye
Benim için bütün asırlardan güzel
Gözlerim gözlerindeyken bir saniye

Gürol Kuşcu

Gözlerin

Gecelerde tehditkar mı tehditkar
Bela misalidir ela gözlerin
Saklansam da onlardan kurtulamam
Gözlerin takipçimdir; gözlerin gam

Güllerde dikencesine cüretkar
Batar yüreğime ela gözlerin
Benliğim parçalanır ağlayamam
Gözlerin cezamdır; gözlerin endam

Türkülerde hislerin ahenginden
Sözler söylenir ela gözlerinden
Mısralar sarar beni saklayamam
Gözlerin şiirdir; gözlerin ilham

Hükümlerde ölümlerin renginden
Sehpalar düşer ela gözlerinden
Kalemler kırılmıştır anlatamam
Gözlerin sonumdur; gözlerin idam

Gürol Kuşcu

Güzelliğın Deseni

Olmalıydı ki siman güzelliğın deseni
Ondan bu adam deliler gibi sevdi seni

Gürol Kuşcu

Hayat

Acı vererek içime dolansın
Göğsümün her iniş çıkışında
Kırık bir camsın damarlarımda
Cismime değil, ruhuma batansın
Karanlıkta...Güneşin yakışında

Apansız bir depremsin çoğu zaman
Sarsılmış görüntümün ressamısın
Şırtımda katarlar dolusu gamsın
İçime işlemişsin duman duman
Beni ölmeden öldüren yaşamsın

Alabora eden bir fırtınasın
Bense dibe vurmuş küçük bir sandal
Ya da suda unutulmuş bir hayal
Yokum sende; sen bende aşinasın
Hakikat bu öbür tarafı masal

Gürol Kuşcu

Hayat Ağacı

Ölümse ademe doğmadan içirtilen zehir
Birgün benim için de doğmayacak güneş ne acı!
Ankara olunca yarin bensiz gezdiği şehir
Tam kökünden kesilmiş olacak hayat ağacı...

Gürol Kuşcu

Helal Edersen Hakkını

Bugün de dolaştım Ankara'yı
Sizin evin sokaklarından geçen adımlarla
Büründüm karalardan karaya
Fakülteye geldiğimde aldığım takımlarla

Yanık kalbimde utangaçlığım
Ve müslüman yüreğimde sabıkalı imanım
Karnımda iki günlük açlığım
Diyemedim yine seni sevdiğime pişmanım

En güzel cümlelerle bildiğim,
Sen benim yaralı yanlarım, kanayan yanlarım
Canımdan ıslak ıslak sildiğim,
Gözyaşıyla karışık pıhtılaşmayan yanlarım

Hatıra bıraktım benden sana;
Unutmayan bir aşkla helal ettiğim hakkımı
Hatıra olsun senden de bana;
Savrulan bir hayat helal edersen hakkını

Gürol Kuşcu

İklim

Sıkıntı çöker bütün hücrelerime
Gece yine sallar düşüncelerimi
Enkazlar devrilir daralan kalbime
Sanki her mevsim yaşarım bu iklimi

Gürol Kuşcu

İnzivasında Münzevi

Sanki batıyor kimisine yalnızlığım
Kendi inzivamda münzeviyim kime ne
Böyle aşıkarken karanlığım
Aydınlanmış yerküre bana ne

Gürol Kuşcu

İstanbul

Benliğime düğümler aldığım nefesleri
Surlarında duyduğum Allah Allah sesleri
O seslerdir ki nabzıdır sende yapıların
Çarpışını bilene açılır kapıların

Camiler,çarşılar,saraylar,hanlar,hamamlar
Sanki hepsi sende birbirlerini tamamlar
Ahenginde yapılar denizinde yüzerler
Şairler asude kalıp sana göz süzerler

Başkadır Ramazan ayının sana dönüşü
Göz kırparken kandillerinin yanıp sönüğü
Başkadır Ayasofya başkadır Sultan Ahmet
Rabbim yağdırırken sofralara bin bir nimet

Sen! Fatih'in hayalden gerçeğe dönen düşü
Sen Türk'ün çağları ayıran şanlı dövüşü
Ayrılamam senden sana kalbimi bölmüşüm
Ha sensiz kalmışım ha yüz bin kere ölmüşüm

Gürol Kuşcu

Kara Sevda

Öyle bir sevdaymış ki bu kapkara
Umutlar besletti cılız mı cılız
Bu çileme şahit oldu Ankara
Alabildiğine sessiz ve yalnız

Gürol Kuşcu

Meşhur Kehanet

Gerçek gerçekliğini yitirir onda
O nihayet bulmayan büyük nihayet
Yaşam denen büyücünün küresinde
Her zaman gerçekleşen meşhur kehanet

Gürol Kuşcu

Mümkün Müdür?

Önce bir kıpırdanma olsa kalbinde aniden
Sonra beni sevdiğine dair birşeyler hissetsen
Görmek istesen beni her gördüğünde yeniden
Mümkün müdür sana seni sevdiğimi söylesem?

Gürol Kuşcu

Neydi Adın?

Bir zamanlar deliler gibi sevdiğim kadın
Sorsalar da söyleyemem şimdi neydi adın! ! !

Gürol Kuşcu

Ölüm

Elbet seni de yakalar birgün
Kaçamazsın o kaçtığın yerde
Kim bilebilir belki de bugün
Geçen gece beklediğin yerde

Gürol Kuşcu

Paranoyak

Bir paranoyak olduğumu nasıl saklarım?
Bilmem nasıl yürürüm tutmazsa ayaklarım...
Perde inebilir mi üstüne gündüzümün?
Endişelenirim sarılığına yüzümün...

Daraltıyor gördüğüm kabuslar nefesimi
Karabasanlar zorluyor göğüs kafesimi
Korkuyorum korkularımla kucaklaşmaktan
Korkuyorum kardeşime bile yaklaşmaktan

Beni sorgulayan bir ses duyuyorum şöyle:
Takip edilmediğine emin misin? Söyle!
Biliyor musun ki kim nekadard paranoyak?
Ayak sesi gelmiyor takipçin yalın ayak

Gürol Kuşcu

Riyakar

Çıldırta fikirler duygularla beraber
İçimde büyüyen ve sarsılan bir ruh var
Beden hamal; küfesi tanıdık riyakar
Hamal toprak olunca; riyakar da yanar

Gürol Kuşcu

Saat Kulem

Hep sensizlięi beş geęse de bu alemde
Kala olmayacak benim saat kulemde

Gürol Kuşcu

Saklambaç

Kaçabilmek ondan,bundan,şundan ve kendimden
Saklanabilmek çile satan kelimelerden
Derim ki; bütün mesele işte bu aslında
Bütün sır çocukluğumdaki saklambaç faslında

Gürol Kuşcu

Salgın Hastalık

Gözlerim açık olsa da hayatım yabancı
Anladım say dünya kaç bucak ve kaç karışmış
Geceleri kıvrım kıvrım kıvrandıran bir sancı
Salgın hastalık gibi yarınima bulaşmış

Gürol Kuşcu

Sen Beni Tanırsın

Sen beni tanırsın...
En iyi bildiğin ve en çok emin olduğun;
Sana hissedilenlerin sahibi...
Benim! Tanrım bilir ki ondan başka;
Düşkünlüğüm bir sana
Suçum buysa anlasana!
Sabıkalısı oldum seni sevmenin

Sen beni tanırsın...
Adım çıkar kavgaların en sıkılarında
Çoğu zaman devam etmem derslere
Benim! Senin sevdalın
Sana hissettiklerimin yankılarında
Derinden sarsılırim çoğu kere
Tutkunu oldum seni sevmenin

Sen beni tanırsın...
Geçmişimde bastığım bir mayın
Sen karşıma çikinca patladı
Benim! Seni görmeden yaşadıklarımın;
Söylediklerimin; sevdim zannettiklerimin muzdaribi
Geçmişim dag olsun; gürzüm çatlasın!
Gürzsüz Ferhat'ı oldum seni sevmenin

Gürol Kuşcu

Sensizliğe Dair

Yazıyordu kendinden sürgün řair
Her mısrayı göz yaşı kadar dolgun
Sanki her şiir sensizliğe dair
Her çocuk sevimsiz; her çiçek solgun

Çekiyordu sanki o fotoęrafı
Yakamdan düşmeyen bir perişanlık
Sinsice sarmıştı dört bir tarafı
Siyah bir zifte benzeyen karanlık

Korku vererek yankılanıyordu
Kükreyiři o gök gürültüsünde
Karanlık bulutlar dolanıyordu
Yırtıcı bir kaplan görüntüsünde

Gürol Kuşcu

Tavsiye

Ölüm zamanı gelmeden önce anla
Gerçekliğin sevmekte kaybolduğunu
Anıt gibi yükselen bir heyecanla
Anla ölmezliğin ruhta olduğunu

Gürol Kuşcu

Tünel

Akıldan üstündür akıl; elden üstündür el
Fikrimden başka yok kaçabileceğim tünel

Gürol Kuşcu

Ulařılmaz Gaye

Durmaksızın sayfalarını çevirir zaman,
Yaşadıkça ruhlar bitmeyen bir hikayenin
Ebediyetin varlığına ederek iman,
Peşinden gider gönöl ulaşılmaz gayenin

Gürol Kuşcu

Yalnızlığım

Kalabalıklar arasında bile güpegündüz aşikar
Yardan ötürü yaşadığım diyardır sanki yalnızlığım
Yalandır gülüşlerim; başıboştur içimdeki cefakar
Geceyken gündüzüm; gündüzümken gecemdir yalnızlığım

Gürol Kuşcu

Yapayalnız

Yapayalnız insanlar yürür bu şehrin sokaklarında
Çıkamazlarla ve çıkamayanlarla dolu kaderler, bu sokakların
Aldanmayın! Kalabalık sesleri duyulsa da şafaklarında
Bir hayat dolusu yalnızlık getiren bu hayat, bu şakaların

Gürol Kuşcu

Yar

Yar dediğin pazarda satılık mal
İster metreyle, ister kiloyla al
Kırıldı Mecnunun tutunduğu dal
Leyla mazide kalan puslu hayal

Gürol Kuşcu

Yaşamaya Dair

Yaşamaya dair bir söz söylemek
Ölümü hissetiğin zaman şah damarında
Doğduğun zaman zor gelse de emeklemek
Yürümek güzeldir zamanın arsasında

Gürol Kuşcu

Yazı

Bir masal diyarı değil ki dünya
Katran karası sevdam gözlerine sığınsın
Zaman kahpe; zaman sensizliğe kahya
Söyle yazın yazıma nasıl yazılsın?

Gürol Kuşcu

Yürüyüş

Hayatımın aksi düşmekte iken Ankara'ya
Kah düşerim belki; kah bir kaldırımda yürürüm
Ne bir kaldıran olur,Ne kaldırımlar aşınır
Bir anlık beşerden,bir anda ebede yürürüm

Gürol Kuşcu

Yürüyüş 2

Yürüyorum adımlarım sık; gölgem karanlık
Sevdam darca bir yol karanlığın ortasında
Yönüm belli değil, düşüncelerim dağınık
Sanki benden başka hiç kimse yok Ankara'da

Gürol Kuşcu

Zihnim

Zaman dairesinde ufak tefek bir oda
Dağınık mı dağınık,eşyaları ortada
Sermayesi etten; penceresi bir çift göz
İstirabıyla yangın,tutamadığım söz

Gürol Kuşcu